

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на О.В. П. от ***, ЕГН ***** против Наказателно постановление №21-0938-000116, издадено от Началник сектор Пътна полиция към ОДМВР-Плевен, с което на е наложена на основание чл 183,ал.4, т.10 от ЗДвП глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137Б, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се навеждат конкретни доводи за незаконосъобразност на НП. Твърди се, че в нарушение на процесуалните правила е съставен както АУАН, така и издаденото НП. Отправя се искане наказателното постановление да бъде отменено.

Въззиваемата страна не взема становище по основателността на жалбата.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото частично отменяне по следните съображения:

Както в АУАН, така и в НП досежно визираното нарушение е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 08.01.2021г в гр. Плевен, ***, с посока на движение към ул. Българска авиация, като водач на л.а. Ситроен Ц4 Пикасо с рег.№ *** извършва следното нарушение: Превозва деца на задната седалка без система за обезопасяване – С.Б.М. и Р.Б.М..

Горната установено в АУАН и НП фактическа обстановка бе потвърдена от разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели Б. П. М. – актосъставителя, който твърди, че е пристигнал на място след получен сигнал за ПТП, не е пряк очевидец на настъпилото ПТП, а го е посетил след подаден сигнал, като подробно преповтаря написаното от него в АУАН и твърди пред съда, че двете деца са седели на задната седалка без да са поставени в обезопасителни столчета, като не може да опише нито възрастта на децата, нито как изглеждат физически – ръст, килограми. В тази насока са и показанията на свидетеля С. Г. К.. Съдът кредитира техните показания, като точни логични и последователни, съответстващи на останалите доказателства по делото.

Действително неспазването на правилата, при превозване на деца без обезопасителна система – столчета представлява нарушение и на общото правило визирано в чл.137б, ал.1 ЗДвП, а именно „Чл.137б, (1) Системите за обезопасяване на деца в зависимост от теглото на децата, за които са предназначени, се класифицират в пет групи:

1. група 0 - за деца с тегло под 10 kg;
2. група 0+ - за деца с тегло под 13 kg;
3. група I - за деца с тегло между 9 и 18 kg;
4. група II - за деца с тегло между 15 и 25 kg;
5. група III - за деца с тегло между 22 и 36 kg.

(2) Системите за обезопасяване на деца се подразделят на два класа:

1. пълен клас, който включва комбинация от ленти или гъвкави компоненти с осигуряваща ключалка, регулиращи и присъединителни устройства и в някои случаи допълнителна седалка и/или защитна преграда, и могат да се закрепват чрез нейната вградена лента или ленти;

2. непълен клас, който представлява цялостна система за обезопасяване на деца и може да включва частично обезопасително устройство в комбинация с обезопасителен колан за възрастни, който обхваща тялото на детето или задържа устройството, в което детето е поставено.

Деца на възраст до година и 3 месеца задължително трябва да бъдат поставяни обратно на посоката на движение при пътуване с автомобил.“.

Трайна е практиката на ВКС обаче, че в случай с деянието си деецът нарушава, както обща норма, така и специална норма, визираща конкретно правило за поведение, същият може да бъде признат за виновен само за нарушението на специалната норма. Така Решение № 229/23 януари 2017г., трето наказателно отделение, наказателно дело № 753/2016г., Решение № 169/30.05.2017 г., Второ наказателно отделение, К.Н.Д. 441/17 Решение № 20/05 февруари 2016 г., I НО, наказателно дело № 1663 по описа за 2015г., Решение № 567 от 07.02.2013 г. по нак. д. № 1961/2012 г. на Върховен касационен съд,

В чл. 137б, ал.1 е предвидено общото задължение на водачите на МПС за използване при превоз Системите за обезопасяване на деца в зависимост от теглото на децата, за които са предназначени, се класифицират в пет групи.:

В този смисъл е и практиката на Административните съдилища, в която се приема, че нормата на чл.137б, ал.1 ЗДвП цитирана буквално не съдържа конкретно правило за поведение, а само общото задължение да не се създава опасност при превоз на деца без обезопасителни столчета.

Конкретното съдържание на „използването“ на обезопасителните столчета е визирано подробно в ал.2 на чл.137б от ЗДвП, а именно „Чл. 137б. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Системите за обезопасяване на деца в зависимост от теглото на децата, за които са предназначени, се класифицират в пет групи:

1. група 0 - за деца с тегло под 10 kg;
2. група 0+ - за деца с тегло под 13 kg;
3. група I - за деца с тегло между 9 и 18 kg;
4. група II - за деца с тегло между 15 и 25 kg;
5. група III - за деца с тегло между 22 и 36 kg.

(2) Системите за обезопасяване на деца се подразделят на два класа:

1. пълен клас, който включва комбинация от ленти или гъвкави компоненти с осигуряваща ключалка, регулиращи и присъединителни устройства и в някои случаи допълнителна седалка и/или защитна преграда, и могат да се закрепват чрез нейната вградена лента или ленти;

2. непълен клас, който представлява цялостна система за обезопасяване на деца и може да включва частично обезопасително устройство в комбинация с обезопасителен колан за възрастни, който обхваща тялото на детето или задържа устройството, в което детето е поставено.

Деца на възраст до година и 3 месеца задължително трябва да бъдат поставяни обратно на посоката на движение при пътуване с автомобил.“.

Да се приеме на практика че е неприложимо прилагането на специалната норма би било равнозначно на това да се обезсмисли съществуването на специалните норми. На практика всяко едно нарушение на правилата на ЗДвП представлява нарушение на общото правило да не се създава опасност за движението. А освобождаването на административно наказващите органи от задължението да квалифицират деянието по точно нарушената разпоредба с възможността да се позоват на общата норма на чл.137б, ал.1 ЗДвП съществено би ограничило правото на защита на жалбоподателите.

В същото време, както в АУАН, така и в НП нарушението е квалифицирано като такова по чл.137б, ал.1 ЗДвП – превозва деца на задната седалка без система за обезопасяване, без да се опише на колко години са тези деца, в коя категория както по възраст, така и по тегло и ръст отговарят и на каква система за обезопасяване следва да се използва, подробно упомената в ЗДвП в специалната норма на чл.137б, ал.1 от ЗДвП.

За да предизвикат целените с издаването им правни последици, АУАН и наказателното постановление, като писмено обективирани волеизявления

следва да съдържат отнапред определени в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да обхваща АУАН и наказателното постановление са посочени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Тези от тях, посочени в 42, т. 3, 4 и 5 чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН, а именно - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, съставляват мотивите - фактическите и правни основания, от които следва постановения от административно наказващия орган резултат. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правнозащитените интереси на гражданите и организациите - страни в административно наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, въз основа на които административно наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. От друга страна пък, наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според Закона за административните нарушения и наказания е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление или противоречието в същите /разминаване между фактически основания на нарушението и дадената правна квалификация/ съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В този смисъл следва да е налице съответствие между описаното в АУАН и НП административно нарушение от фактическа страна и дадената му правна квалификация. Недопустимо е ангажиране на административно наказателната отговорност на нарушителя при допуснато несъответствие между факти и правната норма под която се подвеждат . /така Решение № 207 от 15.02.2017 г. по н. д. № 2830 / 2016 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 468 от 01.03.2016 г. по н. д. № 3356 / 2015 г. на Административен съд – Пловдив и др.

С оглед гореизложеното разминаването между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация във всички случаи води до накърняване правото на защита на нарушителя защото го лишава от възможност да разбере срещу какво точно обвинение следва да се защитава-срещу фактите така както са описани в обстоятелствената част или срещу съставомерните факти, които следват от състава на повдигнатото обвинение с посочената правна квалификация.

На второ място, в хода на съдебното следствие са представени ЛИЧНА

ЗДРАВНО-ПРОФИЛАКТИЧНА КАРТА на превозваните деца- С.Б.М. и Р.Б.М.,от които е видно че Р. е с тегло 50кг и ръст 145см и С. с тегло 50кг и ръст 145см. Съгласно квалифицираните пет групи в чл.137б, ал.1 от ЗДвП са с тегло и ръст, както следва :

1. група 0 - за деца с тегло под 10 kg;
2. група 0+ - за деца с тегло под 13 kg;
3. група I - за деца с тегло между 9 и 18 kg;
4. група II - за деца с тегло между 15 и 25 kg;

5. група III - за деца с тегло между 22 и 36 kg., т.е децата не попадат в нито една от групите, за които според ЗДвП се изисква задължително използване на обезопасително устройство в комбинация с обезопасителен колан за възрастни, който обхваща тялото на детето или задържа устройството, в което детето е поставено.

Следователно на жалбоподателят О. В. П. не би могло да му се търси административно наказателна отговорност по чл.137б, ал.1 от ЗДвП.

С оглед допуснатите съществени процесуално нарушение НП в следва да бъде отменено.